

[Peter Larsen.]

socialpolitik, og her kan man jo passende tilføje, at den økonomiske politik, regeringen fører, jo er det dårligste grundlag, det dårligste udgangspunkt, for talen om socialpolitiske reformer, og det er ganske særlig galt, når talen er om planer, der rækker så langt ud i fremtiden. Der er grund til at pege på, at det jo er udformningen af fremtidens offentlige alderdomssikring og anvendelsen af fremtidens velstandsstigning — en velstandsstigning, der endnu ikke er tilvejebragt — vi her drøfter.

Venstre lægger afgørende vægt på at opnå en samlet løsning, og i den forbindelse vil jeg gerne nævne, at den offentlige alderdomssikring jo både drejer sig om pensioner og om hele det brede felt af ydelser, der samler sig om plejehjem, pensionistboliger, omsorgslov med hjemmehjælp osv. Trods fremskridt på disse områder er det nok rigtigt, at disse ydelser i de senere år er sakket bagud for de kontante pensioner; derfor hører dette for venstre med i billedet, når disse ting diskuteres, og vi arbejder da også med forbedring og udbygning af bl. a. omsorgsloven. Dette, at man har denne helhedsbetragtning for øje, er af lige så stor betydning for, at både de nuværende og de kommende pensionister kan blive i stand til at føre en menneskelig tilværelse. Omsorgsloven er jo til revision i dette folketingsår, og vi vil derfor snart få lejlighed til at vende tilbage til dette spørgsmål.

Det er med dette som udgangspunkt, at venstre for det første ønsker en udbygning af folkepensionen fortsat. Denne er i dag sikret værdifasthed gennem pristalsreguleringen og er i praksis yderligere velstandsreguleret gennem tilpasninger til de almindelige overenskomstfornyelser. Det er denne udvikling af folkepensionen, vi fortsat ønsker fremmet.

Vi ønsker for det andet en almindelig tillægspension, der sammen med folkepensionen gradvis bringer pensionsniveauet op i et rimeligere forhold til den almindelige indkomst i de aktive år; men vi har andre tanker om, hvordan dette kan ske, end dem, der ligger i regeringens skitse.

Vi ønsker nemlig for det tredje den nuværende ATP udbygget og omdannet til en VTP, til en værdifast tillægspension, som

står åben for alle, og som sikrer alle et ensartet og værdifast tillæg til folkepensionen.

Venstre har altid skarpt kritiseret den nuværende ATP-ordning. Vi kunne ikke stemme for den, fordi den satte skel i befolkningen og lukkede mange af de mennesker ude, der havde lige så stort behov for dette sociale fremskridt som mange af dem, der kom ind under ordningen. Derfor ønsker vi at få disse usociale og urimelige skel, som ATP satte i befolkningen, slettet; men vi ønsker dem ikke afløst af andre skel. Netop derfor vender vi os imod den såkaldte ITP, den indtægtsafhængige tillægspension.

Jeg har bemærket, at man i socialdemokratiet ikke ynder betegnelsen ITP, men foretrækker at tale om en almindelig tillægspension, en ATP. Men det, man mener, er jo en ITP. Mon ikke modviljen mod det dækkende udtryk ITP skyldes en fornemmelse af, at der langt ind i socialdemokratiets rækker er skepsis over for den tanke, at det skulle være en statsopgave at sikre, at uligheden fra de aktive år føres videre også i alderdommen, og at det netop er de offentlige pensioner, som skal konservere den?

Kan det virkelig være socialdemokratiets politik, at det offentlige skal stille arbejdsmanden ringere i alderdommen end direktøren, og med den begrundelse, at arbejdsmanden nu engang er vant til at leve på et økonomisk lavere niveau?

I venstre mener vi ikke, at dette synspunkt er rigtigt, og jeg er bange for, at socialdemokratiet med dette fjerner sig meget langt fra den fælles opfattelse af, hvad der er social retfærdighed, som har været grundlaget for, at venstre og socialdemokratiet gennem 2-3 generationer, den tid, hvor der overhovedet har eksisteret et socialdemokrati her i landet, stort set har kunnet stå sammen om alle betydende sociale fremskridt.

Venstre ønsker en tillægspension, der sammen med folkepensionen gradvis bringer den samlede offentlige pension op i et rimeligt forhold til det almindelige indkomstniveau.

Vi ønsker for det fjerde, at det kan gennemføres uden de store afgiftsbyrder, som regeringen gennem sine voldsomme fonds vil lægge på befolkningen. Vi mener, at det stemmer bedre overens med det offentliges